

մեր քաղաքում պիտի լլլայ, վասն զի ասիկայ այնպիսի հայելի մնէ, որուն մէջ մեր հոգին կը ներկայանայ, լապտեր մնէ, որ մեր խաւարային կենաց ընդարձակութեան մէջ մոքին, առաջ նորդ կ'ըլլայ և զմեզ Տերօջ շնորհաց ընդունարան կը պատրաստէ:

Ետուած իմ, քանի որ կատարելութեան ծարաւի եմ, դու միայն կառող ես պատրաստել իմ անձուկ ճառագարնիս վրայ սրբանալու և ազնուանալու աղբիւրները, զորացնէ՛ր Տէր, քու ամենակարող զօրութեամբդ, որ պէս զի սուրբ պատուիրանացդ համեմատ կարենամ արժեքս ճանչնալ: Երբ քու անասնման գիտութեանդ և ամենաբաղոյր կամացդ վրայ վայրկեան մը խորհիմ, անմիջապէս կ'ըզգամ որ պարտական եմ հաշիւ տալ իմ կացու-

թեանս համար նախ ինծի և յետոյ քեզի: Պարտական եմ լրջմտաբար քննել տնձս և զգալ որ ըլածներս այն ամենատես Լակի առջեւն է, զոր պատրել չեմ կարող երբէք, կ'ըզգամ որ ինքզինքը ճանաչողը, իւր վիճակին նկատմամբ ինքն իրմէն հաշիւ պահանջող, անշուշտ կը պակեցնէ օր ըստ օրէ իւր սխալանաց թիւը և կ'աւելցնէ առաքինութեց թիւը, և ի վերջոյ կառող կ'ըլլայ զքեզ տեսնել ո՞վ երկնաւոր Հայր, քաղոր ժպիտով և մանկական վստահութեամբ:

Աւերմի գթած և ողորմէ՛լ այնպիսոյն որ ջանաց իւր անձը լիովին ճանաչել և զքեզ ջերմեւանդն օրտիւ պաշտել:

Թարգմանեաց ի Գաղ.

Յ. Ս. Աբովյանի:

ԻՂԶԲ ՍԴԻՈՑ ԱՌ ՍՈՒԲԲՆ ՍՈՂԻՄ

Հայաստանի բարձր Մասեաց ընդ մեր նախնի վեհ Սուգային Թեւապոդեալ Թուայ հոգւով ի գահաւանգ բարձուս լերանց և Լա քեզ Սողիմ ո՞ր լուսալիւր, իղձք ի բերանս և կաթոգին, իղձ որ ի տիս իմ մանկական փղձկեալ վառէր սիրտս վատաղքեաց:

Եյն ինչ ի՞վայրս Ետուածահոտ քո սուրբ Օննգէն, ի սուրբ մօրիկ, Հպեմ զըթուռնս ջերմ ի հովիտ, զարուստ աչացրս աստ ցողեմ, Բոտ արքային մեծի Սաբայ չունիմ ընծայս՝ ոսկի կնգրուկ:

Սխայն որտիւ ղիլձ և փափագ ի ձայն կական քեզ ընծայեմ:

Սատաղ Գաւինդ իսկ զենարան ի վեր ի լեռնս Գողգոթայ,

Օխնչ ձօնեցից յայս տեսարան յոր կամ ապուշ ափիբերան,

Բարձրաւանդակ զինչ է այս փայտ, յոր կայ մարմինն Ետուոյ,

Սայրն առ ընթեր որոմաղգեցիկ գալէ հնծէ իսկ Թաղձական:

Ըրդ պագանեմ անկեալ երկիր կրկներով զեմ մաղթանս սրտիս Համբուրելով զսուրբ քարինսդ, զհողդ լիզեմ արիւնախոսն:

Ըս սուրբ Փայտիդ Ետուածընկալ ի ծունկս անկեալ արտասուալիս,

Այլ այլ ինչ եո մաղթեմ ի քէն, այլ զի գթացիս յիմ Հայրենիս:

Օ, իմորդ ապա մատեայց առ քեզ, ո՞ր լուսափայլ Տեառնդ տապան,

Ըս քեզ սփռել զաղերս համայն զորքս բերի ի հայր, յեղբարդ,

Այբ յանտերունչ կան ի վիճակ, կապեալ ի գտուն ի նեղութեան,

Որով 'ի սուգ է համակեալ որդեկորացն հէք Հայաստան :
 Եւաղ մեռան մեր գիւցաղունք , մեք փարեցաք 'ի տար աշխարհ ,
 Իւ մնացաք որբ և թշուառ . շատ կարօտով 'ի մեր սուրբ Հարց ,
 Եւ երբ լիցի . ո՞տեր Ետուած , ընդ արեւելք շողել լուսոյ ,
 Եւ քառութեան և գիտութեան վառեցին իղծք խաւարաբարձ :
 Ահրայգ պօղ գէթ ցօղեցես վերստա 'ի փայր առ մեզ սփռեալ ,
 Եւ յու յաւէտ միշտ մարթացայց սիրել զսէր մերս ազգութեան :
 Եւ յաջի մաղթանս ես խնդրեցի , գու շնորհեցես հաճեալ , Վթած ,
 Օ , 'ի մի ունայն դարձայց ռատի առ խղճալին իմ Հայաստան :
 Պահիկ մի եւս՝ և կամ առ քեզ , ապտ թողում գիպրաք օրհնեալ :
 Երթամ 'ի տար 'իստեղ 'ի Հայս՝ կապեալս 'ի սէր իմ հէք եղբարց ,
 Բեզ բարեխօս թողում առտէն Սօրդ տապան 'ի մեր նորատո ,
 Իւ զՅսկոբեանց գիրք հանգստեան , նորք գլխայիս մեր Հայրենեայ :

Համագաղ Ս. Էղեմ Տիգրէմ շնոյ
 Կարենյն :

Կահանէ վարագայրներս : զինաղ :

Վերմանիայի Սէօտերպառւմ քա-
 դաքի լրագրին մէջ Օհարովանուն վար-
 պետ բժիշկը առանձին յօդուածով մը
 կը ցուցնէ որ սենեակներուն ներսի
 դին կանանց գոյնով վարագայրներ
 կանգնելը , կամ պտտերուն վրան կա-
 նանց թուղթ փակցնելն՝ առողջու-
 թեան վնասակար է . որովհետեւ կա-
 նանց ներկին բազադրիչ մասանց մէջ
 մկնդեղ — սրլանթոն կը մտնէ . և ե-
 թէ արեւուն սենեակին ներսի տա-
 քութենէն գորշըլքի փախուելով շն-
 յառութեան հետ մարդուն թոքերն
 երթալէն զատ , մարմնայն վնայ ալ կր-
 նայ ազդեցութիւն ընել , առաւելա-
 լայէս աչքերուն , Լըբեմի ճրագնե-
 լան վնայ ներսիդին (այսինքն սնմա-
 ջապէս ճրագին տաքութիւն՝ ազդած
 տեղը) կանանց ներկած երկաթէ թիւ
 թիւ Թեթէ կը գնեն , սրպէս թէ
 ճրագին լոյս աչքին չվնասելու հա-
 մար , բայց վնաս ընողը լոյս չէ , այլ
 կանանց գոյնէն ճրագին տաքութիւն

նովն երած գորշըլքն է : Եւն գէշու-
 թիւնը կ'ընեն պատերուն վնայ փակ-
 ցուած կանանց թուղթերը : Եւկ որ-
 զու մը համար կը պատմուի , որ գիշեր
 մը այսպէս սենեակի մը մէջ քնանալով՝
 արթնցած տոներն ծանր հիւանդու-
 թեան մէջ գտնուէր է . այսպէս ը-
 լալով , արեւուն լուսոյն սատարիկ փայ-
 լումէն աչքը պահպանելու համար կա-
 նանց ահոյց գործածելն ալ աղէկ չէ ,
 մտնուանդ երբ որ ակնոցին քովերէն
 կանանց ներկած կոտեղենէ պահպա-
 նովներն ունենայ :

Հինցած նախ սարաբառւմ մ' է՝
 այս բառնուս նայելով , այն որ կ'ըսեն
 թէ՛ կ'սնանց գոյնը աչքի աղէկ է : Վե-
 ղեցկութեանը եւ զուարճութիւն
 պատճառելուն ընելիք չունիմք ,
 մանաւանդ դարնան գաղաբազուարձ
 օրերը . բայց այն ալ փորձուած է որ
 այս աշխարհիս ամէն զուարճալի բա-
 ները հեաերնին քիչ կամ շատ վնաս
 ունին : Բսո մեզ աւելի օգտակար և
 աչքի տեսութեան աւելի յարմար է
 բնապէս՝ բաց կապուտ գոյնը , Վեպ